

Hvør sín heimur, ella hvussu?

Var hesin spurningur settur fyri nøkrum árum síðani, høvdu tey flestu verið á einum máli um, at mannfólk og konufólk hava fullkomuliga hvør sínar uppgávur í gerandis-degi okkara.

Tá var tað jú soleiðis, at hús, heim, uppaling av børnum og annað var konufólkaarbeiði, meðan tað var maðurin í húsinum, sum so syrgdi fyri restini.

Alt hetta er sjálvandi

nógv broytt, síðani konu-fólkini eisini komu út á arbeiðsmarknaðin, og í dag eru nógvir múrar koppa-ir, tá tosað verður um kynsleiklutir, ella rollufor-deiling, sum onkur kanska vildi kalla tað.

Í dag verður hesin spurningur umrøddur, tí Terji hevur verið í sambandi við ein ungan klaksvíking, sum er farin læru innan hárfriðkunaryrki.

Tað stuttliga í hesum er eisini, at hárfriðkunaryrki

er eitt av teimum, sum í dag verður mettt sum eitt typiskt konufólkaarbeiði, tí venda vit aftur til tíðana, sum sipað verður til omanfyri, so var tað avgjørt eitt mannfólkastarv at vera hárskeri ella rakari.

Í dag er hetta so viðvent, og spurningurin á miðsýðinum er tí, hvussu tað er at vera einsamallur hani í høsnaðinum.

Langt um leingi hava vit eisini fingið nógv mikið av tilfari til at seta eld í fjúsið

á brøvbumbuni aftur.

Yrkingar og okkurt hjartasuff eru á skránni hesu ferð, og okkurt er longu komið inn afturat, so hvør veit, um ikki brøvbumban verður at síggja aftur í komandi viku.

Hetta fáa vit ikki gjørt so øgiliga nógv við her á blaðnum, men eru tað ístaðin tit, sum lesa Yngd, sum gera av, hvørt brøvbumbuni verður lív lagað ella ikki.

3-arin er framvegis fúsur at lata fløgur afturfyri innkomið tilfarið til brøvbumbuna, so hví ikki nýta henda møguleikan fyri at fáa hendur á einum góðum gávukorti.

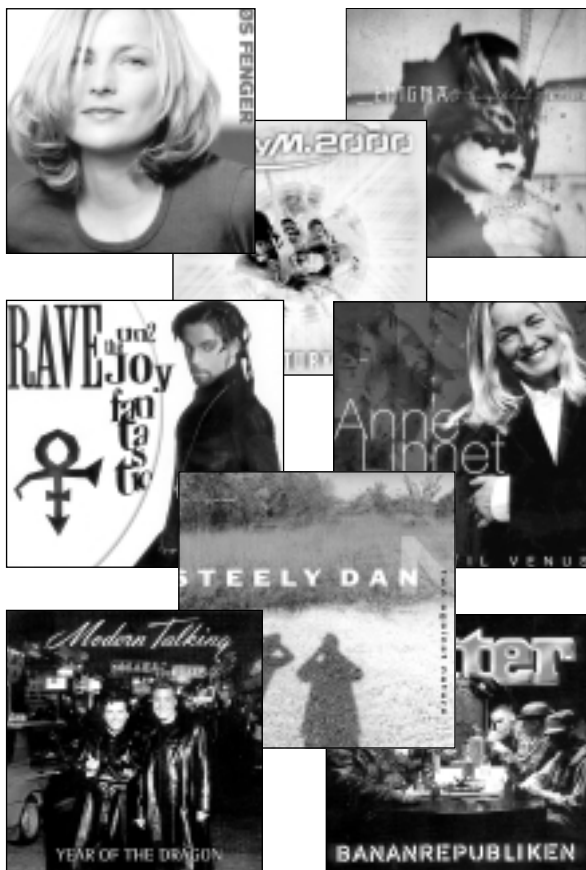
Hvørja flögu tit skulu keypa fyri eitt møgulegt gávukort, kunnu tit meta um við at lesa ummælini og/ella tónleikatindarnar, sum eisini eru at finna í blaðnum

Góðan mikudag

Send inn og vinn

3 arin

letur eina flögu um vikuna til teg, sum hevur besta innslagið í Yngd.

Vinn eina flögu

Nú gevur Yngd tær eisini møguleikan at vinna onkra av nýggjastu flögunum, sum eru á marknaðinum. Fyri at lesararnir eisini skulu hava høvi at koma fram at, hava vit sjálvsagt rúm fyri einum brævkassa, har lesararnir fáa høvi til at siga sína hugsan um líkt og ólíkt.

Hvur tú eina yrking, eitt hjartasuff um okkurt, ella ein spurning til Yngd ella okkurt heilt annað, so er bara at finna pennin ella telduna fram, og skriva til okkum. Antin til Sosialurin postboks 76, 110 Tórshavn, merk brævbjálvan „Yngd“. Ella send okkum teldupost á yngd@socialurin.fo

Hvørja viku verður so drigið lut ímillum innkomnu brøvini, og vinnarin fær eina spildurnýggja flögu sendandi frá 3'aranum í SMS. Fyri at eingin skal smæðast burtur, seta vit onga treyt um at innkomið tilfar verður undirskrivað við fullum navni. Navn og bústaður eiga tó verða upplýst til Yngd, soleiðis at vit vita, hvar ein møgulig flöga skal sendast.

Yngd

Tíðindablaðið Sosialurin
Postsmoga 76
110 Tórshavn
Tlf: 311820
Fax: 314720
Teldupostur:
yngd@socialurin.fo

Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller

Blaðstjórn:
...

Uppseting:
Karis Olsen

Yngd er ein partur av Sosialinum mikudag. Evsta-mark er á middegi fríggjadag

Les **Yngd**
í Sosialinum
hvønn mikudag

Wisdomsorð

Sagan um eitt sandkorn

Eg eri bara eitt av teimum sandkornum tú traðkar á ein summardag
Bert eitt av sandkornunum, tú letur glíða millum fingrar tinar,
Eg eri sandkorni, i situr eftir millum neglir tinar,
Sandkorni, i festur sær spor í hennara høvdi,
tá tú so eymliga klínur henni um hárið.
Eg eri sandkorni, hon vaskar vekk aftur aftaná hon kemur heim.
Tað sandkorn, i saman við ilmandi skámi, skolast vekk, fellur á strandarbotn, og rekur inn á strondina, í vón at finna lívið aftur ella bert vera jørvin tú traðkar á.

J.S

Kavaveður

Það er so stuttligt at ganga á gøtunum tá ið kavi er

Eg tekni við stavi mínum eina svarta striku í hvíta kavanum

so kumu fólk tá síggja her hevur ein gingið og droynt....

Men kavin hann smeltar jú skjótt....

Halló Yngd!!!!!!!!!!!!

Fyrst vil eg siga, at eg haldi Yngd vera ordiliga well... og her er so mítt hjartasuff:

Eg haldi tað vera ov vánaligt at vit ungu undir 18 næstan ongastaðni hava at fara fríggja- og leygarkvöld, og ofta endar tað við, at vit bara ganga og mala niðri í bnum alla náttina!

Vit áttu at havt eitt stað, sum var opið í vikuskiftunum, har møguleiki var fyri at dansa, møta øðrum ungum o.s.fr. Í lätuni bíða tey flestu bert eftir at blíva átjan, so tey kunnu sleppa inn á ymsu stovni. Hví skal tað vera neyðugt at bíða fleiri ár fyri at fáa tann møguleikan? Og tá vit so endiliga verja nógv gomul, eru vit eisini noydd at hugsa um útbúgving, økonomi...

Hvørja tað ikki verið møgulegt at vildi »make business« upp á eitt »Club 14« (íkkí 20)?

Hetta var so alt fyri hesu ferð.

Cassiopaja

Svar:

Ja, hatta er so hin ævigi trupulleikin, sum vónandi ikki er so ævigur kortini. Tú ert ikki tann einasti/einasta sum gremur seg um hetta, og eisini her á Yngd hava vit umrøtt trupulleikan.

Lat okkum vóna, at onkur skjótt tekur seg saman, soleiðis at vit øll fáa sama møguleika, tá farið verður í b in.

Yngd